

Arrest

nr. 223 897 van 11 juli 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. SWELDENS
Brederodestraat 195/5
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 17 december 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 december 2019 tot het opleggen van een inreisverbod.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 4 maart 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. HAYARPI, die loco advocaat L. SWELDENS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché N. ONRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 4 december 2018 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) de verzoekende partij een inreisverbod op te leggen.

1.2. Dit is de bestreden beslissing, en ze is als volgt gemotiveerd:

"INREISVERBOD

Aan de Heer die verklaart te heten(1):

Naam : A.M.

voornaam : R. A. H.

geboortedatum : 20.10.1984

geboorteplaats : Baghdad

nationaliteit : Irak

In voorkomend geval, ALIAS:

wordt een inreisverbod voor 6 jaar opgelegd, voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven. De beslissing tot verwijdering van 04.12.2018 gaat gepaard met dit inreisverbod (2)

REDEN VAN DE BESLISSING:

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door een ambtenaar van de en werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

- ☐ *1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;*
- ☐ *2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.*

Er bestaat een risico op onderduiken:

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 28.05.2018 (13 octies) dat hem per aangetekend schrijven betekend werd. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Op 07/06/2016 werd betrokkene door het Hof van Beroep te Gent definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 jaar voor volgende feiten: mensensmokkel door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie waarin de vreemdeling verkeert (onwettige of preciaire administratieve toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid) en deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie. Deze feiten werden in het arrest van het Hof van Beroep te Gent als zwaarwichtig gekwalificeerd. Het arrest van het Hof van Beroep stelde ondubbelzinnig dat de door u gepleegde feiten bijzonder ernstig en zwaarwichtig zijn en er sprake was van verzwarende omstandigheden, gelet op de preciaire situatie van uw slachtoffer. Gesteld werd dat uw handelswijze de samenleving ondermijnt en getuigt van een gebrek aan respect voor de maatschappelijke normen en vooral getuigt van een gebrek aan respect voor de menselijke waardigheid. Het Hof van Beroep achtte u schuldig aan het verlenen van medewerking aan een niets ontziende vereniging van mensensmokkelaars en oordeelde dat uw criminele gedragingen geenszins getolereerd kunnen worden en streng dienen te worden afgekeurd en beteugeld. Betrokkene vormt door zijn persoonlijk gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving. Redenen waarom hem een inreisverbod wordt opgelegd.

Zes jaar

Overeenkomstig artikel 74/11, §1, vierde lid van de Wet 15/12/1980:

- ☐ *Gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van zes jaar, omdat de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.*

werd betrokkene door het Hof van Beroep te Gent definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 jaar voor volgende feiten: mensensmokkel door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie waarin de vreemdeling verkeert (onwettige of preciaire administratieve toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid) en deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie. Deze feiten werden in het arrest van het Hof van Beroep te Gent als zwaarwichtig gekwalificeerd. Het arrest van het

Hof van Beroep stelde ondubbelzinnig dat de door u gepleegde feiten bijzonder ernstig en zwaarwichtig zijn en er sprake was van verzwarende omstandigheden, gelet op de precare situatie van uw slachtoffer. Gesteld werd dat uw handelswijze de samenleving ondermijnt en getuigt van een gebrek aan respect voor de maatschappelijke normen en vooral getuigt van een gebrek aan respect voor de menselijke waardigheid. Het Hof van Beroep achtte u schuldig aan het verlenen van medewerking aan een niets ontziende vereniging van mensensmokkelaars en oordeelde dat uw criminele gedragingen geenszins getolereerd kunnen worden en streng dienen te worden afgekeurd en beteugeld. Betrokkene vormt door zijn persoonlijk gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Een verwijdering van betrokkene naar zijn land van herkomst vormt geen inbreuk op artikel 8 van het EVRM, aangezien zijn echtgenote en minderjarige kinderen op 28/05/2018 in toepassing van artikel 7, eerste lid, 1°, van de wet van 15 december 1980 een bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd kregen ten gevolge het feit dat zij sinds 03/05/2017 illegaal op het grondgebied verblijven. Een verzoek tot nietigverklaring van deze beslissing werd op 10/11/2017 verworpen door de RvV. Het staat betrokkene echtgenote en kinderen vrij zich ten allen tijde aan te bieden om vrijwillig samen met betrokkene terug te keren naar Irak. Derhalve zou de gezinscel die betrokkene met zijn echtgenote en minderjarige kinderen vormt, gehandhaafd kunnen blijven en is er geen familiaal beletsel voor het nemen van de voormelde beslissingen. Een schending van artikel 8 EVRM kan dan ook niet worden aangenomen. De beslissing tot intrekking van verblijf van betrokkene (13 octies van 28/05/2018) hield reeds uitgebreid rekening met de rechten en de belangen van betrokkene kinderen en de door betrokkene aangehaalde medische elementen. Er werd geen inbreuk vast op artikel 74/13 van de wet van 15/12/1980 vastgesteld. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Betrokkene werd gehoord op 04.12.2018 door een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken en verklaart dat hij niet kan terugkeren naar Irak omwille van de gevaarlijke situatie aldaar. Het CGVS analyseerde de veiligheidssituatie in Bagdad in haar intrekkingbeslissing d.d. 13/02/2018 uitgebreid en oordeelde dat betrokkene mag teruggeleid worden naar Irak. Het concludeerde dat een verwijderingsmaatregel verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980. Derhalve kan redelijkerwijze worden afgeleid dat de betrokkene geen reëel risico loopt op een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM. Betrokkene werd gehoord op 04.12.2018 door een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken en verklaart te lijden aan astma en een allergieën aan zijn ogen. Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn."

2. Onderzoek van het beroep

Op 4 december 2018 geeft de gemachtigde een bevel om het grondgebied te verlaten aan de verzoekende partij.

De beslissing tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten van 4 december 2018 werd door de verzoekende partij aangevochten met een beroep gekend onder het nr. 227 001 en door de Raad vernietigd met het arrest nr. 219 601 van 9 april 2019.

De in casu bestreden beslissing, namelijk het inreisverbod van 4 december 2018, vermeldt uitdrukkelijk het volgende: *"De beslissing tot verwijdering van 04.12.2018 gaat gepaard met dit inreisverbod"*. Het inreisverbod is met andere woorden een accessorium van dit bevel om het grondgebied te verlaten. Er is geen inreisverbod mogelijk zonder beslissing tot verwijdering (RvS 18 december 2013, nr. 225.871 en RvS 26 juni 2014, nr. 227.898).

Voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, is het derhalve aangewezen het bestreden inreisverbod ook uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of het destijds rechtsgeldig getroffen werd of niet. Het bevel om het grondgebied te verlaten van 4 december

2018, waarvan het inreisverbod van dezelfde datum een accessorium is, werd immers vernietigd en is dus uit het rechtsverkeer verdwenen.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde waarbij aan de verzoekende partij een inreisverbod wordt opgelegd van 4 december 2018, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juli tweeduizend negentien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU